

յանի դատեր ամուսինը, առանց ակնարկի կամ հիշատակության մի յերկրորդ Նաչիի մասին*։ Գրեգոր Անավարզեցու դեմ դուստրված ժողովի ձեռնարկի տակ Պապաբլի և Նաչիի ստորագրությունը վորպես «որդիք բարեպաշտ իշխանին Պոռոշյան» մեղ չպետք և շփոթեցնել։ Վորովհետև այդտեղ «որդիք» բառը ընդհանուր իմաստով և գործադրված, հենց Պոռոշյան տոհմի հետագայ սերնդի համար հիշատակարանների մեջ հաճախ գործադրված և «թոռն» կամ «թոռունք» խոսքը, թեև նորա Պոռոշի բուն թոռները չեն, բայց այդպիսի ընդհանուր գործածություն պատահում և Որբելյանի մեջ նաև ուրիշ դեպքերում։

Յերբ և ծնվել Նաչին, կարող ենք մոտավոր ճշգրտությամբ վորոշել, 1268 թ. Գեղարդի պահարանի արձանագրության մեջ գեոևս հիշատակություն չկա նորա մասին, հնագույն հիշատակությունը գտնվում և Թանատի վանքի շինության արձանագրության մեջ, վոր թեև թվական չունի, բայց գիտենք, վոր 1273 թ. պետք և գրված լինի, այսինքն վանքի շինության ժամանակ, այսպիսով Նաչիի ծնունդը կարող ենք նշանակել 1268—1273 թ. թ. մեջ, այստեղ նա հիշված և «մանուկ» մականվամբ, ինչպես և Ջալալյանի մեջ բերած Արկագու Ս. Սաչի թերի արձանագրության մեջ, վորովհետև իրոք փոքրահասակ կամ նորածին մանուկ եր նա դեռ ևս, բայց այդպես վաղ հիշատակվել և սկսում այն պատճառով, վոր իշխող տան միակ ժառանգն եր։ Ջալալյանի հիշած (Բ. 134) Արկագու Ս. Սաչի արձանագրությունը՝ «և ամենավեհ իշխանի Պոռոշ եկեղեցիս և մանկան Էաչոյ և մեծահաւատ տիկնոջ Սոտանայ, յորժամ տէր էր տեղւոջս» տարաբաղդաբար գտնել և ստուգել չկարողացանք, բայց ինչպես ել լինի, սխալ և նորա յեղրակացությունը, վորպես թե Պոռոշի կինն և տիկին Սոտանը, մեղ հայտնի յ Գեղարդի պահարանի արձանագրությունից, վոր Պոռոշի կնոջ անունը Սուրբլու Սաթուն եր և վախճանված արդեն 1268 թվից առաջ (եջ 104/5), վոչ մի հիմք չունինք յինթադրելու, վոր նա ամուսնացած եր յերկրորդ անգամ ծերության հասկում և կամ այս յերկրորդ ամուսնությունից եր հիշված մանուկ Նաչին, ապա թե վոչ վորդու հետ հիշատակված կլինեի և մայրը արձանագրությունների մեջ, այլ հավանականն այն և, վոր Արկագու Ս. Սաչն ել Պոռոշի տիրապետության տակ եր, իսկ Սոտանա կամ Սոտան տիկինը նորա ստորագրյալ ազատների մեկի կինը, վոր յուր շինության արձանագրության մեջ պարտք և համարել հիշել յուր պատրոնի ու նորա ժառանգի անունը (եջ 43)։ Այլիշան ևս իրավամբ մերժում և Պոռոշի այդպիսի կին ունենալու իրողությունը**։

Նաչիի անվան լոկ հիշատակություններ տեսանք 1286 թ. Մարտիրոս գյուղի վիմափոր յեկեղեցու արձանագրության մեջ, Թաճերի Նարեկի հիշատակարանների մեջ և ապա Թանահատի վանքի Սուրբլու բեկի

արձանագրության մեջ, գրված Պոռոշ իշխանի մահից՝ 1284 թվից հետո (եջ. 142), փոքր ինչ ավելի ման-

* Օրբելյան. 432. 475. 473. 485. 488.

** Սիսական 119.